Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У. 3658/12
25.04.2013.године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... број ..., кога заступа пуномоћник Живко Булат, адвокат из Новог Београда, ул. Милентија Поповића бр. 17/1, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Дирекције Београд, ради поништаја решења 02/1 број: ВЛ П 2703 од 29.02.2012.године, у предмету усклађивања пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.04.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА**, **ПОНИШТАВА** решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Дирекција Београд, 02/1 број: ВЛ П 2703 од 29.02.2012.године и предмет **ВРАЋА** Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Дирекцији Београд на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Београд, који је у складу са одредбом члана 79. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", бр. 101/10), преузео послове обезбеђивања и спровођења пензијског и инвалидског осигурања, који су били у надлежности

Фонда за социјално осигурање војних осигураника, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника СП 102435 Уп-1 број 9440-1/10 од 20.10.2010. године, којим је одбијен захтев тужиоца, за усклађивање пензије за 11,06%, почев од 01.01.2008.године.

Тужбом поднетом Управном суду, дана 23.03.2012. године и допуном исте од 04.02.2013. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, наводећи да из одредбе члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије произлази да се у односу на закон којим се регулише пензијско и инвалидско осигурање, војне пензије почев од 01.01.2008. године у свему и у потпуности усклађују, без изузетка, по динамици и на начин утврђеним законом којим се регулише пензијско и инвалидско осигурање, па тако и предметно усклађивање. Предлаже да суд усвоји жалбу тужиоца на првостепено решење од 20.10.2010. године, исто поништи, те усклади вредност општег бода за исплату пензије тужиоцу повећањем за 11,06% од 01.01.2008. године са припадајућом каматом или да уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање. Тужилац тражи и да му се надокнаде трошкови управног спора за састав тужбе 6.000,00 динара и за износ таксе за тужбу и пресуду.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај спор без одржавања усмене јавне расправе у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је, оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је одбио жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа од 20.10.2010. године, којим је одбијен захтев тужиоца за усклађивање пензије за 11,06% почев од 01.01.2008. године, оценивши као правилне разлоге из наведеног првостепеног решења, јер је у поступку који је претходио доношењу првостепеног решења утврђено да се тужиоцу до 31.12.2007. године пензија усклађивала сагласно члану 261. Закона о Војсци Југославије, која је престала да важи ступањем на снагу Закона о Војсци Србије

01.01.2008. године. Сагласно одредби члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије, тужиоцу је усклађена пензија по динамици и на начин утврђен Законом који регулише пензијско и инвалидско осигурање, и то почев од 01.01.2008. и од 01.10.2008. године. Пензије корисника у осигурању запослених су ванредно усклађене од 01.01.2008. године за претходну годину, сагласно одредби члана 75. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, у износу од 11,06%, али како, по оцени туженог и првостепеног органа корисници војних пензија нису били у систему пензијског и инвалидског осигурања у Репбулици Србији, када је у питању начин усклађивања пензија, то нема основа за примену ванредног усклађивања пензија за износ од 11,06%.

Одредбом члана 261. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94... 37/02 и „Службени лист СЦГ“, бр. 7/05 и 44/05), било је прописано да се пензије усклађују у односу на плате професионалних војника и да прописе о усклађивању пензија на основу овог члана доноси савезни министар за одбрану. Наведене законске одредбе престале су да важе на основу одредбе члана 197. став 2. Закона о Војсци Србије, који је ступио на снагу 01.01.2008. године. Одредбом члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/07, 88/09 и 101/10), прописано је да се усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог Закона, као и пензија остварених по ступању овог Закона на снагу, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Одредбом члана 21. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 85/05), измењен је члан 80. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим је уређен начин усклађивања пензија, па је одређено да се пензија од 01.04. и 01.10 текуће године усклађује, на основу статистичких података, са кретањем трошкова живота на територији Републике у претходних 6 месеци. Одредбама члана 73. наведеног Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању предвиђено је да се за 2006., 2007. и 2008. годину пензије, изузетно од члана 21. тог Закона, усклађују са процентом раста трошкова живота и процентом раста, односно пада зарада.

Сагласно одредби члана 75. став 1. истог Закона, уколико просечан износ пензија корисника у осигурању запослених исплаћених за претходну годину износи мање од 60% од

износа просечне зараде без пореза и доприноса запослених на територији Републике у претходној години, пензије ће се ванредно ускладити од 01.01. текуће године, за проценат којим се обезбеђује да се износ просечне пензије за претходну годину корисника у осигурању запослених доведе до нивоа од 60% просечне зараде, без пореза и доприноса, исплаћене у претходној години. Према ставу 2. тог члана Закона, ово ванредно усклађивање може се примењивати најдуже три године од дана почетка примене овог Закона. Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада, 01 бр. 181-431/08 од 25.01.2008. године извршено је ванредно усклађивање пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008. године и одређено, поред осталог, да се пензије усклађују за 11,06%, а да ће се исплата усклађене пензије и новчаних накнада по овом решењу вршити од 01.01.2008. године.

Управни суд налази да се овакво закључивање туженог органа не може са сигурношћу прихватити као правилно.

Имајући у виду да акт – Решење о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008. године 01 бр. 181-431/08 од 25.01.2008. године (“Службени гласник РС”, број 20/2008 од 19.02.2008. године), директора Фонда ПИО запослених по својој природи није општи акт већ акт техничко -спроводбеног карактера, донет у поступку извршавања законом утврђених обавеза, односно спроводбени акт напред наведених одредби Закона о пензијском и и инвалидском осигурању и Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, Управни суд налази да се за сада не може оспорено решење оценити законитим. Ово стога, што по налажењу Управног суда, првостепеним и оспореним решењем није уопште оцењена испуњеност законом прописаних услова из члана 75. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању у вези са чланом 193. став 1. Закона о Војсци Србије за усклађивање износа пензија војних осигураника. Суд налази да тужени орган није навео разлоге због којих се тужиоцу не може признати законом прописано право на ванредно усклађивање пензије, нити је оценио његов навод да има право на наведено ванредно усклађивање пензије. Поступивши на описани начин, тужени орган је приликом доношења оспореног решења учинио битне повреде правила поступања из члана 199. став 2. и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, нити су у образложењу

другостепеног решења оцењени сви наводи жалбе.

Стога је у поновном управном поступку потребно отклонити наведене повреде правила поступка и донети правилно и на закону засновано решење. Наиме, суд је тужбу тужиоца уважио и поништио оспорено решење, а у поновном поступку тужени орган ће, након што оцени да ли се захтев тужиоца односи на исплату усклађене пензије или на признавање права на усклађивање пензије, утврдити да ли тужилац испуњава законом прописане услове за ванредно усклађивање пензије од 11,06%, у складу са чланом 75. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, односно да ли су просечне војне пензије исплаћене у претходној години мање од 60% од износа просечне зараде, без пореза и доприноса, у Републици Србији, на начин како то прописује наведена одредба закона, те након правилно утврђеног чињеничног стања, донеће правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће у образложењу, отклањајући повреде правила поступка, утврђене овом пресудом, дати потпуне и правилне разлоге, у складу са законом.

С обзиром на то да је оспорено решење поништено због повреда правила поступка, то је суд решавао без одржавања усмене расправе, у складу са одредбом члана 33. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

Суд није прихватио захтев тужиоца за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције, будући да су у конкретном случају утврђене повреде правила поступка од стране туженог органа, које према природи ствари може отклонити само тај орган. Осим тога, суд није одржао усмену јавну расправу, нити је сам утврђивао чињенично стање, па није постојала ни законска обавеза да одлучује у спору пуне јурисдикције.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка из образложења ове пресуде обавезне за тужени орган, сагласно члану 69. став 2. истог закона.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова овог управног спора, суд је имао у виду да је тужилац имао трошкове у висини награде адвокату за састав тужбе, које је сам определио у износу од 6.000,00 динара, будући да је заступан од стране пуномоћника из реда адвоката, па је на основу чл. 66. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом чл. 150,

151, 154. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), захтев тужиоца уважио како је одлучено у ставу II диспозитива ове пресуде, док о трошковима судских такси суд није одлучивао, јер тужилац исте није имао за вођење овог управног спора, а у смислу члана 5. став 1. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...31/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.04.2013. године, 6 У. 3658/12

Записничар
Весна Оташевић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП/ЈЗ